

u. s. w.): पशवो वै कर्णकाः ÇAT. BR. 9, 2, 2, 40. सकर्णक KĀTJ. ÇR. 18, 4, 6, 7. von den *ausgespreizten Beinen* AV. 20, 133, 3. — *झर्णक* adj. der Ohren entbehrend (Gegens. कर्णिन्) TS. 7, 8, 12, 1. — 2) N. pr. eines Mannes, pl. die Nachkommen desselben gaṇa उपकादि zu P. 2, 4, 69. — Vgl. कर्मिकर्णक.

कर्णकपूर (क° + क°) f. schmerzhaftes Jucken im Ohr Suçr. 2, 361, 1. 368, 15. Auch °कापु MĀDHAVAK. im ÇKDr.

कर्णकवत् und कर्णकावत् (von कर्णक) adj. mit Gabeln —, Seitenzweigen versehen ÇAT. BR. 9, 2, 2, 40. TS. 1, 3, 2, 6. 5, 4, 2, 3.

कर्णकर्तृ adj. dass. gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36.

कर्णकीटा (कर्ण Ohr + कीटा) f. (Ohrwurm) Hundertfuss, Julius H. 1211. ÇKDr. u. WILS.: °कीटी.

कर्णकुब्ज n. N. pr. einer erdachten Stadt (gebildet aus कर्ण + कुब्ज mit beabsichtigtem Anklang an कण्यकुब्ज) VET. 8, 9.

कर्णक्षेड (कर्ण + क्षेड) m. Ohrensausen Suçr. 2, 368, 10.

कर्णखरिक (von कर्ण und खर) m. N. pr. eines Vaiçja P. 2, 4, 58, Vārtt. 3, Sch.

कर्णग्रथ (कर्ण + ग्रथ) n. Ohrenschmalz Hār. 194. m. Verhärtung des Ohrenschmalzes Suçr. 2, 361, 1. 362, 9. कर्णग्रथक m. dass. 8. MĀDHAVAK. im ÇKDr.

कर्णग्राह (कर्ण + ग्राह) m. gaṇa रेवत्यादि zu P. 4, 1, 146. Steuermann; davon कर्णग्राहवत् adj. mit einem Steuermann versehen (नौ) R. 2, 32, 5.

कर्णच्छिद्र (कर्ण + छिद्र) n. Gehörgang Suçr. 2, 368, 19. — Vgl. कर्णपुट, °रन्ध्र, °विवर, कर्णाञ्जलि.

कर्णजप (कर्ण + जप) adj. subst. Ohrenbläser WILS. — Vgl. कर्णज्ञाप und कर्णेजप.

कर्णजलौका (कर्ण + जलौ) f. = कर्णकीटा ÇABDAR. im ÇKDr. कर्णजलौका dass. AK. 2, 3, 13. TRIK. 2, 3, 12. H. 1211. Auch कर्णजलौकम् f. BHAR. zu AK. im ÇKDr.

कर्णज्ञाप (कर्ण + ज्ञाप) m. Ohrenbläselei PAṆĀT. I, 337. — Vgl. कर्णज्ञाप, कर्णेजप.

कर्णजार्ह (कर्ण + जार्ह) n. Ohrwurzel (s. कर्णमूल) P. 5, 2, 24. Vop. 7, 78.

कर्णजित् (कर्ण + जित्) m. ein Bein. Arṅgana's (Besieger Karṇa's) H. 710.

कर्णताल (कर्ण + ताल) m. das Klappen der Elephantenohren WILS.; vgl. u. उत्कर्ण.

कर्णदर्पण (कर्ण + दर्प) m. eine Art Ohrschmuck TRIK. 2, 6, 32. — Vgl. कर्णमुकुर.

कर्णदुन्दुभि (कर्ण + दु°) f. = कर्णकीटा ÇABDAM. im ÇKDr.

कर्णदेव s. श्रीकर्णदेव.

कर्णधार (कर्ण + धार) m. Steuermann AK. 1, 2, 2, 12. TRIK. 3, 3, 27. H. 876. R. 2, 32, 75. Suçr. 1, 123, 14. PRAB. 83, 10. VID. 232 (Schiffsmann, Matrose). BṛĀG. P. 1, 1, 22. 13, 38. SĀH. D. 8, 11. Am Ende eines adj. comp. f. आः झर्णधाराल जलधौ विप्रवेतेह नैरिव HIT. III, 2. झर्णधाराल पृथिवी शून्येव प्रतिभाति मे । गते दशरथे स्वर्गं रमे चारण्यमाश्रिते ॥ R. 2, 88, 17. कर्णधारता das Amt eines Steuermanns KATHĀS. 26, 8.

कर्णधारिणी (कर्ण + धारिणी von धारिन्) f. Elephantenweibchen H. 176.

कर्णनाद (कर्ण + नाद) m. Ohrenklingen WHITE 287.

कर्णन्दु f. = कर्णान्दु WILS.

कर्णप (कर्ण + प) m. N. pr. eines Mannes RĪĠA-TAR. 3, 129.

कर्णपत्रक (कर्ण + पत्र) m. Ohrblatt (neben शङ्कुली) JĀḌN. 3, 96.

कर्णपथ (कर्ण + पथ) m. Bereich des Gehörs: कर्णपथमाया, उपे (इ mit उय) zu Ohren kommen ÇĀK. 79, 12. BṛĀG. P. 2, 3, 19.

कर्णपरंपरा (कर्ण + प°) f. das von-Ohr-zu-Ohr-Gehen: कर्णपरंपराज्ञावा PAṆĀT. 130, 8. तेनैव च क्रमेणैव गतः कर्णपरंपराम् । प्रवादो बहुलिभावं सर्वत्रापि पुरे ययौ ॥ KATHĀS. 24, 211.

कर्णपराक्रम (कर्ण + प°) m. Titel eines Werkes SĀH. D. 209, 1.

कर्णपर्वन् (कर्ण + प°) n. das Buch des Karṇa, N. des 8ten Buchs im MBh.

कर्णपाक (कर्ण + पाक) m. Entzündung im Ohr Suçr. 2, 361, 3. 368, 18.

कर्णपालि (कर्ण + पा°) f. Ohrläppchen und überh. das äussere Ohr Suçr. 1, 36, 16. 58, 14. — कर्णपाली f. 1) eine bes. Art von Ohrschmuck Hār. 173. — 2) N. pr. eines Flusses LĪA. I, 72.

कर्णपुट (कर्ण + पुट) n. Gehörgang BṛĀG. P. 2, 3, 20. — Vgl. कर्णच्छिद्र, °रन्ध्र, °विवर, कर्णाञ्जलि.

कर्णपुर (कर्ण + पुर) f. Karṇa's Stadt d. i. Kāmpā H. 977. Auch कर्णपुरी ebend. Sch.

कर्णपुष्प (कर्ण + पुष्प) m. N. einer Pflanze (s. मेघट) RĪĠAN. im ÇKDr.

कर्णपूर (कर्ण + पूर) m. 1) (was die Ohren ausfüllt) ein um die Ohren getragener Schmuck von Blumen AK. 3, 4, 30, 229. H. 634. an. 4, 246 (lies वतंस st. वसतः). MED. r. 236. कर्णिकारान्विकसितान्कर्णपूरानिवोत्तमान् MBh. 3, 14589. RAGH. 7, 24. AMAR. 1. R̥T. 2, 25. SĀH. D. 30, 2. — 2) N. verschiedener Pflanzen: blauer Lotus TRIK. 3, 3, 338. H. an. MED. Acacia Sirissa (शिरीष) Hamilt. H. an. MED. Jonesia Asoca (अशोक) Roxb. RĪĠAN. im ÇKDr.

कर्णपूरक (von कर्णपूर) m. 1) Nauclea Cadamba (कदम्ब) Roxb. RĪĠAN. im ÇKDr. — 2) N. pr. eines Dieners MRĀKḤ. 40, 12. fgg.

कर्णपूरण (कर्ण + पू°) n. das Ausstopfen des Ohrs und was dazu dient Suçr. 1, 182, 9. 2, 138, 6. 174, 6. 364, 21. 366, 20.

कर्णप्रतिनाह oder °प्रतीनाह (कर्ण + प्र°) m. schmerzhafter Ausfluss des Ohrenschmalzes durch Nase und Mund Suçr. 2, 362, 11. 368, 16.

कर्णप्रयाग (कर्ण + प्र°) m. N. des Zusammenflusses der Gaṅgā mit dem Pindar LĪA. I, 30.

कर्णप्राप्त (कर्ण + प्राप्त) m. Ohrläppchen H. 119.

कर्णप्रावरण (कर्ण + प्रा°) adj. f. आ die Ohren als Mantel benutzend: (रातसी): कर्णप्रावरणाः R. 5, 17, 34. m. pl. Bez. eines fabelhaften Volkes MBh. 2, 1170. 1875. R. 4, 40, 29. VARĀH. BRH. S. 14, 18 in Verz. d. B. H. 241.

कर्णपाल (कर्ण + पाल) m. N. eines Fisches, Ophiocephalus Kurraway (vulg. काणालिमाच्) RĪĠAV. im ÇKDr.

कर्णभूषण (कर्ण + भू°) n. Ohrschmuck AK. 3, 4, 15. H. 633. कर्णभूषा f. dass. TRIK. 3, 3, 35.

कर्णमदुर (कर्ण + म°) m. N. eines Fisches, Silurus unitus, WILS.